

Even aandacht voor ...

Allochtone vrouwen, hun zwangerschap en bevalling

Maakt u zich zorgen over bepaalde ontwikkelingen in onze samenleving?

Ontwikkelingen die allochtonen in het algemeen en daarmee ook allochtone vrouwen kunnen schaden? Ik ook.

De 'verwildering' van de samenleving leidt tot het marginaliseren van bepaalde allochtone groepen, die – vanuit een overlevingsstrategie – zich daardoor steeds meer (moeten) terugtrekken in hun eigen cultuur. Je merkt dat ook bij een deel van de jongere generatie, goed geschoold, spreekt de Nederlandse taal vloeiend, maar voelt zich niet verbonden met autochtone Nederlanders. Ze hebben onvoldoende kans tot assimileren, omdat de samenleving zich niet genoeg voor hun openstelt.

Onlangs stond er een stukje in de krant. Het ging over het rapport 'Kinderen in Tel' dat minister Rouvoet werd aangeboden. Een van de conclusies uit het rapport

is dat de kloof tussen arm en rijk groter wordt. Dat hoeft ons niet te verbazen, maar weet wel dat dan de kloof tussen arm en rijk in de geboortezorg ook groter wordt. Dat betekent dat de uitkomsten onder allochtonen, die nu al slechter zijn, nog slechter gaan worden.

Allochtone baby's hebben nu al 50% meer kans op overlijden rond de geboorte. Willen we de babysterfte terugdringen? Laten we dan eens kijken wat zich nog meer achter deze cijfers verschuilt. En de problemen houden niet op bij de geboorte: deze populatie als geheel groeit minder gezond op.

Ik maak mij vooral zorgen over het feit dat men van overheidswege blijkbaar niet meer pal durft te staan voor het gegeven dat allochtone vrouwen andere en extra zorg en aandacht behoeven om hun zwangerschap en bevalling tot een goed einde te brengen en om hun kinderen een goede start te geven.

Dat is onacceptabel voor een ontwikkeld land als Nederland en dat moet onacceptabel zijn voor de verloskundige beroepsgroep; onze eer te na. Verloskunde moet nog meer een sociaal vak worden. Verloskundigen begeleiden en coachen zwangere vrouwen en controleren medisch en sociaal de (aanstaande) moeder en haar kind. Verloskundigen scheppen een band, wekken vertrouwen, maken vrouwen sterk en kunnen hen helpen hun sociale problemen aan te pakken. Zodat zij zo gezond mogelijk zijn, hun zwangerschap en baring als een positieve ervaring in hun leven meedragen en van daaruit de binding met hun kind binnen hun gezin vorm kunnen geven. Daarin ligt de toekomst van het vak, daarin ligt ook de grootste verantwoordelijkheid voor de samenleving.

Verloskundigen moeten daarvoor anders gaan kijken naar zwangeren. Het zijn niet louter cliënten in een spreekkamer. Het zijn vrouwen die leven binnen bepaalde sociale omstandigheden. Die moet je begrijpen en doorgronden om goede zorg te kunnen bieden.

Ik begrijp dat dit denken een totaal andere manier van werken betekent en dat dit consequenties heeft voor de huidige 'productie'. Maar voorafgaand aan die discussie moet de verloskundige beroepsgroep haar sociale rol beseffen en op zich nemen. Verloskundigen moeten wegbereiders zijn, vrouwen bij de hand nemen, hun kennis van de sociale kaart gebruiken om vrouwen een uitweg te bieden bij problemen. Ze moet het luisterend oor zijn en de verwijzer. Ze hoeft niet de oplosser voor alle problemen te zijn, maar ze moet er wel zijn voor de vrouw. Elke zwangere heeft recht op haar eigen coach, de verloskundige. Dat is extra belangrijk voor vrouwen die in de knel zitten, en dat zijn er heel veel, zowel onder autochtone vrouwen met een lage SES als onder allochtone vrouwen.

Net als u besef ik heel goed dat het hier gaat om complexe zaken. Maar wie hier instapt en dit goed doet, zal veel genoeg beleven aan de resultaten die zij boekt. Je kunt namelijk echt iets betekenen als coach, als begeleider, als mens. ■

Simone Buitendijk,

Buitengewoon hoogleraar Eerstelijns Verloskunde en Ketenzorg, AMCIUvA & TNO